

Dossier de Premsa del CSA Can Vies

Codi Deontològic.....	2
Breu explicació del que és el CSA Can Vies.....	3
Dades sobre la demanda i de les accions en contra de la mateixa.....	4
Accions de suport realitzades.....	5
Llistat d'associacions adherides a la plataforma “El barri vol Can Vies”.....	8
El context general.....	12
Legislació vigent.....	14
Estadístiques sobre l'estat del mercat immobiliari a Sants.....	15
Carta de mesures contra la violència immobiliària i urbanística.....	16
Denúncies de les pràctiques de TMB.....	18

Codi Deontològic

La comissió de premsa del Centre Social Autogestionat Can Vies hem elaborat per als professionals que donen cobertura mediàtica a les mobilitzacions el següent recordatori del Codi Deontològic de la professió periodística, per tal de garantir la qualitat de les informacions que es recullin i publiquin:

1. Observar sempre una clara **distinció entre els fets i opinions o interpretacions**, evitant tota confusió o distorsió deliberada, així com la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets.
2. **Difondre únicament informacions fonamentades**, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat.
3. **Rectificar amb diligència** i amb tractament adequat a la circumstància, les informacions -i les opinions que se'n derivin- que s'hagin demostrat falses i que, per tal motiu, resultin perjudicials per als drets o interessos legítims de les persones i/o organismes afectats.
4. **Utilitzar mètodes dignes per a obtenir informació** o imatges, sense recórrer a procediments il·lícits.
5. **Respectar l'off the record** quan aquest hagi estat expressament invocat, d'acord amb la pràctica usual d'aquesta norma en una societat lliure.
6. **Reconèixer a les persones individuals i/o jurídiques el seu dret a no proporcionar informació** ni respondre preguntes, sense perjudici del deure dels periodistes a atendre el dret dels ciutadans a la informació.
7. **No acceptar mai retribucions o gratificacions de tercers per promoure**, orientar, influir o haver publicat informacions o opinions.
8. **No utilitzar mai en profit propi informacions privilegiades** obtingudes de forma confidencial com a periodistes en exercici de la seva funció informativa.
9. **Respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge**, especialment en situacions de vulnerabilitat i malaltia i en casos o esdeveniments que generin situacions d'aflicció o dolor, evitant la intromissió gratuïta i les especulacions innecessàries sobre els seus sentiments i circumstàncies, especialment quan les persones afectades ho explicitin.
10. Observar escrupolosament el **principi de presumpció d'innocència** en les informacions i opinions relatives a causes o procediments penals en curs.
11. Tractar amb **especial cura tota informació que afecti a menors**.
12. **Actuar amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de sexe, raça, creences, extracció social i cultural i malaltia**, així com incitar a l'ús de la violència, evitant expressions o testimonis vexatoris o lesius per a la condició personal dels individus i la seva integritat física i moral.

Sabem que no sempre és així, i que hi ha mitjans i periodistes rigorosos, però la experiència ens ha ensenyat que es bo recordar aquests punts per tal que ningú els oblidí.

Comissió de premsa de Can Vies.

Breu explicació del que és el CSA Can Vies

Aquest centre social autogestionat va ser okupat el 10 de maig de 1997 per joves del barri de Sants en resposta a la manca d'espais on poder realitzar activitats tant de caire lúdic com polític.

TMB reclama la propietat de l'immoble on es troba situat el CSA. Aquesta empresa de la qual l'Ajuntament de Barcelona té el 51% d'accions, i inicialment, l'any 97, ja hi va haver un procés judicial que en el seu dia va ésser arxivat. Però l'Ajuntament, amb l'excusa de l'arribada del TAV, ha fet un "Pla de reordenació urbanística" amb el qual vol tirar a terra aquest espai que pertany legítimament als veïns i veïnes de Sants per a fer-hi habitatges privats: un cop més la intenció és transformar un espai social en un de privat. És per això que ens ha interposat una demanda de judici verbal de desnonament en precari.

A Can Vies hi conviuen dos projectes paral·lels. A la part de dalt de l'edifici hi ha la vivenda, on actualment hi viuen un grup de persones del barri; i a la part de sota hi ha el projecte públic, el Centre Social, que es diferencia físicament en dos blocs: un és la *cafeta*, espai social amb barra de bar obert a tothom, amb les sales d'assemblees, la sala de La Burxa (periòdic mensual de comunicació popular de Sants), el magatzem, el local d'assaig musical... i l'altre és la Capella.

A la capella s'hi desenvolupen múltiples activitats. Xerrades, debats, assemblees, representacions teatrals i musicals, presentacions de llibres, passis de pel·lícules o documentals, dinars populars... També serveix d'espai per a realitzar dos tallers de teatre setmanal, i és la seu de la Colla Bastonera de Sants, que hi assaja i que, a més a més, ha estat impulsada des del propi Centre Social.

Al CSA Can Vies l'òrgan de màxima sobirania és l'Assemblea. Funcionem per consens, d'una manera horitzontal, és a dir no jeràrquica, sense caps ni representants, funcionem per "responsabilitat col·lectiva". Diem que és un Centre Social Autogestionat perquè els propis usuaris/es de l'espai són els que decideixen com s'ha de regular i el seu esdevenir.

Participem de l'Assemblea de Barri de Sants (ABS), que és l'assemblea que coordina i fa confluïr els moviments socials del barri, i de l'Assemblea d'Okupes de Barcelona, a part d'altres campanyes, com la que es va fer en contra de l'Ordenança del Cinisme o d'antirepressives i de suport a presos com la de La repressió mai ens tallarà les ales.

Al CSA Can Vies hi treballen molts col·lectius: La Burxa, Construïnt, Assemblea de Joves de Sants, Negres Tempestes, BarriSants.org, Col·lectiu de Cinema, els col·lectius de teatre "Teatraviesas" i "Està Nisnosky", tres grups de música, Víctimes del Civisme, grup solidari amb els presos del 4 de Febrer, Colla Bastonera de Sants, Assemblea del Barri de Sants, ...

El CSA Can Vies està situat al carrer Jocs Florals, 40-42 de Sants.

Per contactar amb nosaltres:

e-mail: premsacanvies@barrisants.org

Telèfon: 606 85 15 01

Dades sobre la demanda i de les accions en contra de la mateixa

El dia 18 d'abril de 2006 Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona (FMB) va interposar una demanda de Judici verbal de desnonament en precari contra el CSA Can Vies. En cas de que la jutge no considerés al CSA Can Vies com a una entitat, el pes de la demanda recauria als "ignorats ocupants", els centenars de persones que en formen part i les entitats que fan servir l'espai. La part demandant també demana que, en no poder encausar-se a aquests darrers, es procedís el judici acusant a una persona que hauria estat identificada com a "regent" del centre social per FMB.

El valor de la quantia que fixa FMB és de 361.673,65 euros (correspon al valor cadastral dels edificis). Qui perdi el cas haurà de pagar les costes que es derivin del procés i que van en relació a la quantia. Aquesta demanda de judici verbal de desnonament en precari es basa en l'Article 250.1.2 de la LEC. Es tracta que li sigui retornada al propietari la possessió d'un immoble que algú ocupa amb el seu consentiment. A la demanda explica que l'espai va ser utilitzat fins el 1997, curiosament l'any de la ocupació, i que el van abandonar pel seu estat ruïnós. Aquesta afirmació és falsa, ja que va ser usat fins el 94 per la CGT del metro i fins la data de la seva obertura al barri per diferents grups de persones per trobar-se i deixar-hi material per les seves activitats. També afirma que les obres del TAV i la remodelació de l'estació de metro de Mercat Nou feien necessari l'enderrocament dels edificis l'any 2000, però que per una modificació del corresponent projecte de construcció, l'enderrocament es va aturar i no és necessari.

Un cop presentada la demanda va estar assignada a un jutjat del civil, que ha estat l'encarregat de citar al CSA Can Vies per comunicar-li l'existència d'un judici en contra seu, i va fixar el dia del judici verbal pel dia 14 de juny del 2006. En aquest judici es podien presentar totes les proves que les parts (FMB per un costat i CSA Can Vies per l'altre) consideressin oportunes.

Al llarg de la segona meitat del 2006 i fins al juny del 2007 s'han estat resolent les representacions legals de totes les entitats i col·lectius personats. A principis del mes de juliol aquestes qüestions van quedar resoltes i es va donar pas a la resolució d'un recurs presentat per una de les parts demandades que deia que la demanda havia de passar al Civil ordinari degut a les condicions en les que es va posar en marxa el CSA, però va ser desestimat.

Així doncs, el jutjat nº8 de Barcelona ha citat a judici a totes les entitats i persones diverses vegades, al juny, juliol i octubre del 2007, però aquestes citacions han estat ajornades i ara estem en espera d'una nova data.

Cal recordar que al llarg d'aquest any han estat múltiples les mostres de suport que s'han rebut des de diferents àmbits, ja sigui de projectes propers com del teixit associatiu del barri. S'han realitzat actes de protesta i de visibilització de la realitat amagada que hi ha darrera d'aquest procediment judicial, denunciant el projecte especulatiu i la ofensiva política generalitzada per part de l'Ajuntament contra els moviments socials contestataris.

Accions de suport realitzades

- El 10 de juny de 2006 un miler de persones van sortir al carrer per exigir la retirada de la demanda de TMB. La manifestació va ser en clau festiva i reivindicativa, i va servir per fer arribar a tots els sectors del barri possibles la situació de Can Vies, i per visibilitzar el suport de diversos col·lectius de Sants al projecte polític del centre social. Durant els dies previs a la marxa, es va encetar una campanya de sensibilització amb la situació de Can Vies al barri, en la que es van enganxar milers de cartells i adhesius i es van enviar més de 600 faxos individuals i d'entitats exigint a les parts implicades - Districte de Sants-Montjuïc, Ajuntament de Barcelona, Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona i la Comissió de Seguretat i Mobilitat de l'Ajuntament- que intercedeixin per tal d'aturar la demanda. A més, durant els dies previs a la manifestació es van muntar paradetes al mercat i a la plaça de Sants des d'on es va informar, i es van recollir signatures i adhesions de suport.

Vídeo: <http://tv.barrisants.org?fit=06082600200001#video>

- El 25 de juliol, i en coordinació amb membres del sindicat CGT, es van realitzar dues accions paral·leles per commemorar els 70 anys de la col·lectivització dels transports públics de Barcelona, i per recordar la campanya de Can Vies per aturar la demanda de TMB. En la primera, es van substituir els anuncis d'alguns autobusos de la ciutat per uns nous plafons que feien referència al 70è aniversari de la revolució social a Barcelona, i al procés judicial obert per TMB contra Can Vies. En la segona un autobús decorat a l'estil dels col·lectivitzats l'estiu de 1936 i una munió de milicians llibertaris van iniciar un recorregut per tota la ciutat comtal repartint informació sobre el motiu de l'acció a centenars de vianants, conductors de TMB, turistes. També es va arribar fins la seu central de TMB a la Zona Franca, amb el mateix objectiu.

Vídeo: <http://tv.barrisants.org?fit=06082600200003#video>

- Durant les festes majors del barri a l'agost del 2006, una marxa de torxes va recórrer els principals carrers de Sants per exigir la retirada de la demanda de TMB. A més, el lema de la Festa Major alternativa, "Aturem la destrucció de Sants, Can Vies és del barri", volia difondre la situació de Can Vies durant la festa major.

- La primera setmana de novembre, i en el marc de les protestes contra l'exposició immobiliària del Meeting Point que es va celebrar a la Fira de Montjuïc, uns activistes van desplegar dues pancartes des d'una grua de la Plaça Espanya contra l'especulació immobiliària i fent referència a la situació de Can Vies.

- El 19 de novembre, unes 60 persones van recórrer els carrers de Sants convocats per la 'Plataforma Contra el Pla de l'Estació i pel Soterrament de les Vies' per denunciar les greus afectacions que suposen les obres de l'AVE al barri. Durant el recorregut es va passar per Can Vies, on es va explicar el pla urbanístic que afecta tan al centre social com a les cases adjacents a les vies.

Vídeo: <http://tv.barrisants.org?fit=07041000300224#video>

- El cap de setmana següent, **es va realitzar un mural a la plaça de Sants** que feia referència a Can Vies i a la destrucció del barri a la que ens aboquen les immobiliàries. La jornada estigué molt concorreguda per la gent de Sants i s'hi feren, mentre es pintava el mural, diversos actes: Teatre i jocs per a infants, dinar popular, partides de quinto, i ball de bastons. Però el dia abans, durant la preparació, emblanquinat, del mural uns policies van multar a sis joves per un valor total de més de 7.000 euros, el que va motivar després una campanya de suport als encausats que va culminar amb una manifestació pels carrers del barri.

Foto del resultat d'aquella jornada:

<http://blocs.mesvilaweb.cat/media/c2FudHM=.jpg>

Durant el 2007:

- El 20 de febrer **es va fer una doble acció al metro de Barcelona per recordar la situació de Can Vies**, afectada per una demanda que TMB havia interposat nou mesos abans. A primera hora del matí, diversos activistes van canviar la denominació de la parada de Mercat Nou del Metro per la de Can Vies, i van repartir desenes d'octavetes a les andanes de la L1 del metro explicant l'acció. Al migdia, una performance va escenificar l'estrena de la nova denominació de la parada de Mercat Nou: la de CSA Can Vies. Durant l'acció, es va explicar la situació del centre social i la lluita que els seus militants estaven realitzant per defensar Can Vies de la demanda de TMB i de les urpes de l'especulació immobiliària.

Vídeo: <http://tv.barrisants.org?fit=07022600200123#video>

- El 28 de febrer del 2007, una roda de premsa a la capella de Can Vies va destapar un nou i important suport pel centre social: **tant el comitè d'empresa de metro com el d'autobusos de TMB van expressar el seu "ple suport a Can Vies"**, i van coincidir en la importància de conservar l'edifici del carrer Jocs Florals número 40 i 42 com a centre social pel barri de Sants. A més, a l'acte també va participar un membre de la llavors naixent plataforma veïnal "El barri vol Can Vies", que va aparèixer per "salvar Can Vies però també per evitar que els veïns amb un poder adquisitiu més limitat siguin expulsats de la zona".

- Durant el desè aniversari del centre social, celebrat la primera setmana de maig, **Can Vies va tornar a tenir una destacada presència al carrer**: al Firentitats es va fer una xerrada explicant els deu anys del projecte polític, i el 5 de maig es va realitzar una marxa de torxes pels carrers del barri per exigir la retirada de la demanda de TMB i per visibilitzar la pervivència de Can Vies com a realitat política de Sants.

- El 17 de maig **es va engegar de forma oficial la plataforma veïnal "El barri vol Can Vies"**, creada amb dos objectius bàsics: aconseguir la retirada de la demanda de TMB i el canvi en el traçat urbanístic per respectar l'edifici de Can Vies i els habitatges afectats dels carrers Riera de Tena, Burgos i Jocs Florals. La plataforma adduïa que la seva destrucció obeïa a una mesura política i lucrativa, no pas tècnica". Unes 38 entitats, 12 de les quals afectades per la demanda de TMB contra Can Vies, formen part de la plataforma, que té el suport dels comitès d'empresa del metro i autobusos de Barcelona de TMB. Teniu una relació de membres d'aquesta plataforma en aquest dossier.

- En el marc de la campanya 'Està tot fatal', celebrada per diversos punts de Catalunya entre el 12 i el 19 de maig, **el divendres 18 de maig diverses persones es van enfilear a diferents marquesines d'autobusos de la carretera de Sants** per mostrar la seva solidaritat amb la setmana de lluita contra l'especulació i en defensa del territori. En concret, es volia denunciar en el cas de Sants l'especulació que pateix el barri i les intencions de TMB de desallotjar Can Vies per obtenir rèdits econòmics.

- El passat **16 de juliol una trentena de persones van aturar les obres de l'AVE**, encadenades a les grues duren diverses hores per a fer una crítica a allò que suposa aquest mitjà de transport i solidaritzar-se amb el CSA Can Vies.

Video: <http://tv.barrisants.org/index.php?fit=07072200200330#video>

Llistat d'associacions adherides a la plataforma "El barri vol Can Vies"

Acció Solidària - IGMAN
AEIG Montserrat-Xavier
Alerta Solidària
Assemblea de Barri de Sants
Assemblea de Joves de Sants
Assemblea unitària 1er de maig del Baix Llobregat
Associació Cultural Correllops
Associació Papers per tothom
Ateneu llibertari de Sants
Barrisants.org
Brigada catalana Venceremos
Casal independentista de Sants
Catarko
Centre Social de Sants
CGT
CNT-AIT (Joaquim Costa)
Co.bas
Collectiu de cinema
Collectiu per la difusió cultural
Collectius de joves comunistes
Colla bastonera de Sants
Comissió de veïns de la Bordeta
Comitè Pratenc de solidaritat amb l'Amèrica Llatina
Coordinadora salvem el Delta del Llobregat
Corrent Roja
Creación positiva
CSO de la Via
Diables de Sants
En construcció (Plataforma de treballadores i treballadors)
Endavant
Espai Obert
Esplai Totikap (Sant Antoni)
FAVB
FELLA (Fundació d'estudis llibertaris i anarcosindicalistes)
Front d'alliberament gai de Catalunya
Info-usurpa
KOP-Alta tensió
La Burxa
La Ciutat invisible SCCL
L'Escletxa
Maulets
Negres Tempestes
Pirat's Sound Sistema
Plataforma pel soterrament de les vies i contra el pla de l'estació
Ruptura
Secció Sindical CGT Entitats Metropolitanas
Sindicat d'oficis CNT-EI Prat
Terra d'escudella
Xarxa contra la precarietat i els tancaments del Baix Llobregat

Reivindicacions veïnals a Sants pel que fa a urbanisme

Nota informativa de la plataforma contra l'especulació de Barcelona i de l'assemblea de barri de Sants:

“El districte de Sants-Montjuïc es troba en plena transformació. A causa de l'expansió de la ciutat de Barcelona, els nostres barris guanyen centralitat i pateixen un profund procés d'elitització. Aquest canvi es materialitza en l'enderrocament d'edificacions històriques, l'expulsió de la població amb menys recursos, noves construccions només accessibles a famílies amb rendes altes, a més de plans urbanístics que rebenten la geografia humana i territorial del barri, en benefici de les multinacionals i gran propietaris.

L'assemblea de barri de Sants denuncia l'especulació urbanística i immobiliària en les següents actuacions:

PLA DE L'ESTACIÓ:

L'ampliació de l'estació triplicarà l'edificabilitat de la zona i incorporar una nova gran superfície comercial. Aquest projecte representa l'enderrocament de comerços i habitatges, fet que afectarà negativament el teixit humà i el petit comerç del barri. A més, les obres de remodelació de l'estació i d'arribada de l'AVE ja han afectat el poliesportiu de l'Espanya industrial, inutilitzant la piscina olímpica des del pasta 5 de maig per les esquerdes provocades i avariant prop de 5000 línies de telèfon dels veïns i veïnes de Mercat Nou i Riera Blanca.

TORRE MALAIA

REFORMA DE L'ENTORN DE L'ESTACIÓ

El pla de l'estació comporta a més a més una ampliació de l'espai que aquesta ocupa. Això suposa la disminució i desviació dels vials que l'envolten, així com l'enderroc de pràcticament la meitat dels edificis (tallers i magatzems majoritàriament) que composaven el carrer Viriat. En un dels solars que aquesta obra deixarà s'hi construirà un edifici de 15 plantes i de 19.334,14m². Per una altra part, al carrer Vallespir diversos edificis del barri que contenen habitatges i comerços, també seran enderrocats i s'hi construirà un hotel.

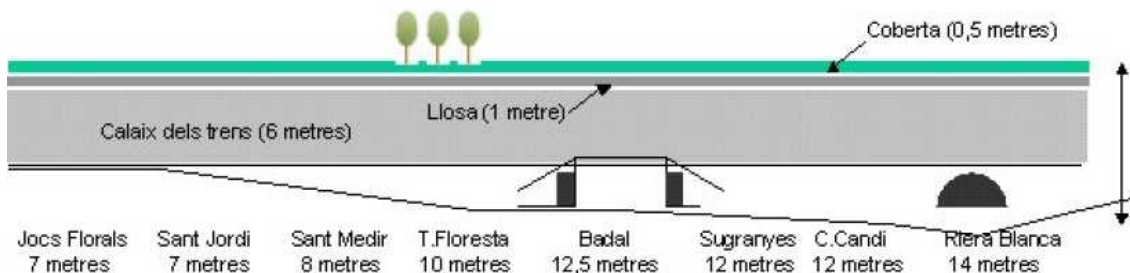

Edifici d'11 plantes al passeig Sant Antoni.

L'any 2002, l'Ajuntament de Barcelona es ven dues parcel·les de la zona del Triangle, on s'hi trobaven uns camps de petanca de propietat municipal, un bloc d'habitatges i unes rampes que s'havien fet per salvar la diferència d'alçada del calaix de les vies. Aquestes parcel·les són comprades en subhasta pública per una empresa amb el nom SACIP. L'edificabilitat de les parcel·les va ser modificada, passant de planta baixa més quatre a planta a les actuals planta baixa més 10. Això transforma l'anomenat Skyline del Triangle permetent la construcció d'una façana de fins a 35 metres d'alçada, que segons els antics plans s'hauria quedat en una tercera part.

CALAIX DE LES VIES:

Un calaix de 14 metres d'alçada disfressat de rambla enjardinada substituirà la demanda històrica de soterrament de les vies. Aquesta demanda no només busca evitar les molèsties creades pel trànsit de trens, sinó també acabar amb la divisió física del barri. El projecte municipal no només no ressol el problema de la divisió, sinó que l'agreuja. L'assemblea de barri ha buscat amb la campanya "Sants, veuràs quin nyap!" destapar la campanya de maquillatge que està duent a terme l'ajuntament de Barcelona per a popularitzar el projecte entre el veïnat.

CAN BATLLÓ:

Després de 8 anys de negociacions entre veïns, ajuntament i la immobiliària Lles, així ha quedat el destí d'aquest polígon industrial que acull 200 petites i mitjanes empreses: 62.000 m per zona verda, 7.200 m per carrers, 21.500 per habitatges i 50.700 per equipaments. Els veïns romanem desconfiats i vigilants per veure com evoluciona el pla de Can Batlló, les indemnitzacions i les obres.

PERI D'HOSTAFRANCS:

Denunciem que les expropiacions i el conseqüents enderrocaments d'habitatges tenen un clar objectiu mercantil: prioritza l'obertura de vials pel trànsit rodat i la construcció de places de pàrquing - infraestructures per al gran comerç a l'estació de Sants i a Les Arenes- i remodelar l'eix comercial Creu Coberta. D'altra banda, l'obertura del carrer Diputació permetrà als vehicles anar des del carrer Tarragona fins a Ildefons Cerdà en poc temps. Tot plegat, prioritats que passem per davant de la construcció d'habitatges protegits i equipaments socials. A més, el PERI ha començat simbòlicament amb el desallotjament - des del 2004- del CSOA Hamsa, centre social que durant 8 anys ha dinamitzat políticament, social i cultural el barri.

NO MÉS NOVES CONSTRUCCIONS:

Al districte hi ha 7000 habitatges buits (35000 finques buides a Barcelona, 275000 habitatges en desús). Reivindiquem la despenalització de l'okupació d'habitatges i centres socials, a més de proposar a l'Administració que compri aquests habitatges i els posi en règim de lloguer, fent realitat la reivindicació de pisos de lloguer a un preu polític que representi el 10% del salari.

Des de Sants, la Plataforma contra l'especulació i l'assemblea de barri ens solidaritzem amb tota la gent que està fent front a l'urbanisme depredador i autoritari que impulsa l'administració a favor de les grans companyies: el pla Cerdà, la Ciutat Judicial, el Forat de la Vergonya, el pla 22@, el pla Caufec (Porta Barcelona), entre d'altres

No a la destrucció dels barris, recuperem el carrer!"

Context general a la “Barcelona Marca Registrada”

El cielo está enladrillado: entre el mobbing i la violència immobiliària urbanística

Tal i com ha quedat recollit a les demandes històriques de les diferents entitats veïnals de Sants, considerem que la violència immobiliària i urbanística no només afecta els centres històrics de la ciutat sinó que s'estén a tot el territori de la ciutat de Barcelona i àrea metropolitana, on cada barri desenvolupa una funció o funcions determinades.

Hem incorporat una breu ressenya del llibre “El cielo está enladrillado” perquè és una interessant aproximació al context general de la ciutat de Barcelona i repassa alguns casos representatius de la situació i les pràctiques que des de els poders públics i privats s'estan generant en matèria d'habitatge a la *selva immobiliària catalana*.

El context general

El que defineix una zona com una àrea de nova centralitat són les inversions pensades i destinades a infraestructures per a maximitzar els beneficis que dita zona pot generar al cos econòmic de la ciutat. A tall d'exemple esmentarem la construcció de l'AVE a la Sagrera, l'ampliació i remodelació de l'estació de Sants, les diferents intervencions al voltant del nus de les Glòries, el Pla Caufec a la zona límit entre Barcelona i Esplugues o el pla Delta d'ampliació del Port i l'Aeroport, per a la construcció d'una gran zona d'activitats logístiques.

Totes aquestes intervencions tenen un caràcter clarament especulatiu pel que respecta a la intervenció municipal i busquen estimular la inversió privada. La majoria dels casos tenen com a conseqüència a curt i mig termini la destrucció dels teixits socials i la substitució de l'estructura arquitectònica tradicional per gratacels, hotels, oficines, centres comercials i pisos d'alt standing. En tots els casos, els preus de compra i lloguer dels pisos creixen de forma exorbitada, portant com a conseqüència directa l'expulsió de la gent més pobre i més jove cap a les zones perifèriques de la metròpoli. El fet que a l'entorn de la futura estació de l'AVE, el preu dels pisos s'ha triplicat des de 2002 és una prova evident.

No comptem amb dades sobre el número de gent de Barcelona i rodalies que ha hagut de deixar el pis o barri on han viscut els darrers 5, 10 o 15 anys perquè el propietari ha decidit no renovar-los el contracte de lloguer o els ha doblat o triplicat la renda. No hi ha manera de fer visibles els malabarismes que centenars de famílies fan per a arribar a final de mes per culpa del preu de la hipoteca que van haver d'assumir per a poder accedir a un pis. La violència immobiliària significa dia a dia centenars de drames personals derivats de la pressió sobre la llar, pressió generadora d'un estat permanent de por, inseguretat, angoixa i intimidacions. Considerem que el fet que l'any 2002 es produïsin a Barcelona 3675 desnonaments, un promig de més de 10 al dia, ens pot servir indicador del problema i drama social que aquesta violència representa.

Considerem que es tracta d'una violència que es recolza i beneficia directament de la legislació vigent en matèria d'habitatge, marc jurídic que ha deixat en mans de la llei de l'oferta i la demanda el dret a l'habitatge i una llei d'arrendaments urbans del 1994, que ha impossibilitat fins i tot, la subrogació a la segona generació de llogaters.

Casos paradigmàtics a “la Ciutat dels Prodigis”

El cas de l'illa Robadors al districte de Ciutat Vella és l'exemple més clar i potser un dels que més s'ha perllongat en el temps de la brutalitat que poden assolir les pràctiques de mobbing per a la consecució de l'objectiu de la substitució social que s'està duent a terme paral·lelament a la rehabilitació de l'antic barri Xino. La prova més evident és com s'ha aconseguit fer realitat en un temps rècord, d'un barri que tradicionalment ha acollit les classe populars de la ciutat, la nova seu europea de l'esnobisme i l'art modern, amb la Rambla del Raval i edificis com el MACBA, el CCCB o la nova Faculta d'Humanitats com a referents d'aquest Raval renovat.

El lema "Barcelona, posa't guapa!" que va començar per les façanes i els baixants dels edificis, poc a poc ha continuant fent neteja dels pobres i antics habitants d'unes finques, ara renovades, amb unes rendes que no poden pagar.

L'ajuntament de Barcelona ha invertit una quantitat ingent de recursos propagandístics i institucionals per a camuflar el desplaçament forçat d'un important grup humà sota termes tan reveladors i asèptics com reanimació, modernització, dinamització o normalització, en una operació de maquillatge mediàtic certament exitosa.

A més, aquesta transformació del barri, que ha tingut com a resultat directe la revalorització de la zona a nivell de mercat immobiliari, s'ha dut a terme mitjançant les pràctiques més extremes d'assetjament immobiliari (rebuig de cobrament del lloguer, irregularitats legals i falsedats documentals, tallament dels subministres, inundacions intencionades, degradació de les finques, entre d'altres) i amb la més absoluta inacció municipal per fer front a aquests abusos.

Volem subratllar que aquest procés de gentrificació lligat estretament a les pràctiques de mobbing no es dona únicament a la zona centre degradada amb una població socialment deprimida (classes populars o tercera edat). A Barcelona, s'estan donant les mateixes situacions en barris que històricament acullen classes mitjanes i mitjanes-altes. És el cas del carrer Verdi, 28 del barri de Gràcia, el primer cas a Catalunya en que s'emet una sentència que reconeix la pràctica del mobbing i es fan evidents les limitacions i mancances del marc legislatiu vigent per a perseguir dites pràctiques.

Verdi, 28 ha estat un exemple interessant d'autoorganització de veïns afectats que comptaven amb el recolzament i la solidaritat activa de veïns i col·lectius de la Vila per a fer front tant a l'assetjament com al procés judicial. Després de més de 2 anys de coaccions, a data 4 de juliol de 2005, La Audiència Provincial va condemnar la immobiliària per un delictes de coaccions a una multa de 360 euros. La sentència resulta desproporcionada i insultant si tenim en compte que es castiga amb una pena ridícula la vulneració dels drets fonamentals a l'habitatge i a la salut (inevitablement, afectada pel mobbing); que la quantia de la multa no cobreix ni tan sols les despeses en la defensa jurídica del cas; a més, constatem que lògicament, la multa no ha dissuadit la immobiliària MEST 20 2003 S.L. de continuar amb les pràctiques d'assetjament.

Esmentarem finalment un cas diferent però subjecte a la mateixa lògica, el cas del pla CAUFEC. Aquest cas afecta 40 hectàrees de reserva natural al peu de Collserola, es dona a la primera corona de l'àrea metropolitana de Barcelona i busca encobrir amb l'excusa del soterrament de les línees elèctriques una promoció urbanística massiva. Les empreses promotores del projecte són Fecsa i Cauval, que donaren forma i nom al projecte el 1991.

Els ajuntaments dels termes municipals afectats i la Generalitat de Catalunya van concedir a canvi del soterrament de les línees elèctriques que nodreixen Barcelona, l'Hospitalet i el Baix Llobregat, un gran volum d'edificacions: oficines, vivendes, un hotel de luxe i, com no, un centre comercial.

La gran majoria d'associacions de veïns s'oposen a la realització del projecte i porten 15 anys tirant endavant diferents iniciatives per fer front al pla CAUFEC, a través tant d'empreniments legals i la difusió del projecte i de les seves conseqüències, com de la visibilització constant de rebuig veïnal tant al carrer com als mitjans de comunicació.

Totes aquestes mobilitzacions no han estat exemptes de repressió, criminalització i manipulació, fet que caracteritza el tractament mediàtic que generalment rep l'oposició veïnal a obres faraòniques com aquesta. Actualment hi ha dos processos del contenció administratiu oberts contra les obres. La sentència del primer, presentat el 2001 ha estat favorable al poder polític i econòmic. Les mobilitzacions veïnals però s'han intensificat i es consideren cada cop més la única via capaç d'aturar físicament les màquines.

Aquestes són a grans trets algunes de les situacions que generen les polítiques d'habitatge i urbanisme del sistema polític i econòmic capitalista autoritari. Les diferents administracions apliquen i planifiquen amb aquesta lògica la ciutat de Barcelona i cada cop més, només les resistències autorganitzades esdevenen el camí per fer front als atacs ferotges i depredadors del territori.

Legislació vigent

Article 47 de la Constitució Espanyola

Todos los españoles tienen derecho a disfrutar de una vivienda digna y adecuada. Los poderes públicos promoverán las condiciones necesarias y establecerán las normas pertinentes para hacer efectivo este derecho, regulando la utilización del suelo de acuerdo con el interés general para impedir la especulación. La comunidad participará en las plusvalías que genere la acción urbanística de los entes públicos.

Usucapió

La usucapió és un mecanisme legal mitjançant el qual una persona pot esdevenir propietari d'una cosa pel decurs del temps, per simple ocupació. Actualment el temps de prescripció és de 30 anys per les finques.

La usucapió va ser utilitzada en l'edat mitjana com a instrument per afavorir la repoblació dels territoris fronterers entre els comtats cristians del Nord i els regnes musulmans del Sud de Catalunya durant el xoc de civilitzacions que es va desenvolupar durant segles a la Península Ibèrica. Els colons cristians prenen una terra de frontera, la rompien, la conreaven i la defensaven dels musulmans. Al cap de 30 anys la feien seva de dret, i no depenien de cap noble.

Dades:

La mitjana dels lloguers a l'Àrea Metropolitana de Barcelona pujà de 355,05€ al 1999, a 589,06€ al 2003, i a 674€ a principis del 2005 segons dades oficials.

Estadístiques sobre l'estat del mercat immobiliari a Sants

El nombre d'habitatges a l'àrea de Sants és de 34.186, dels quals, 3.118 es troben desocupats, suposant un 9% del total d'habitatges de la zona. La superfície mitjana dels habitatges de la zona és inferior al de la mitjana de la ciutat. La tercera part dels habitatges a l'àrea de Sants es construeixen entre els anys 1940 i 1980, degut a que el fort creixement de població a partir dels anys 40. En relació amb el règim de tinença dels habitatges s'observa que predominen els habitatges de propietat mentre que els habitatges de lloguer suposen una tercera part del total. En el conjunt de la ciutat i en el districte es dona la mateixa pauta en el règim de tinença dels habitatges. En relació al preu mitjà per m2 dels habitatges s'observa que en el cas dels habitatges d'obra nova els preus a la zona de Sants són més elevats que els preus de la mitjana de la ciutat i del districte. El preu mitjà del m2 d'un habitatge d'obra nova a l'àrea de Sants a l'any 2000 és de 3.243 euros. En el cas dels habitatges de segona mà a la zona de Sants el preu del m2 és inferior als de la mitjana de la ciutat. En el lloguer d'habitatges els preus també han pujat a l'àrea de Sants, a la mitjana de la ciutat i al districte, encara que no han pujat tan fortament com els dels habitatges de propietat. Concretament l'increment del preu del lloguer d'habitatges des de l'any 1996 al 2000 ha estat d'un 20%.

Indicador	Barcelona	Districte	Barri
Total habitatges (nº habitatges) 1991	669.459	75.214	34.186
% Habitatges sobre el total de la ciutat 1991	100,00	11,24	5,11
Superfície mitjana dels habitatges 1991	80,00	70,00	68,61
Habitatges desocupats 1991	69.908	7.750	3.118
% Habitatges desocupats sobre el total d'habitatges 1991	10,44	10,30	9,12
Antiguitat dels habitatges. Abans 1940 1991	170.685	24.703	10.923
Antiguitat dels habitatges. 1940-1980 1991	443.868	44.134	21.081
Antiguitat dels habitatges. Després de 1980 1991	30.458	4.959	1.685
% Antiguitat dels habitatges. Abans-1940 sobre el total d'habitatges 1991	26,46	33,47	32,42
% Antiguitat dels habitatges. 1940-1980 sobre el total d'habitatges 1991	68,82	59,81	62,58
% Antiguitat dels habitatges. Després de 1980 sobre el total d'habitatges 1991	4,72	6,72	5,00
Regim de tinença. Propietat 1991	367.950	42.048	18.853
Regim de tinença. Lloguer 1991	216.401	24.379	11.877
Regim de tinença. Altres 1991	19.011	1.724	594
% Règim de tinença: Propietat sobre el total d'habitatges 1991	60,98	61,70	60,19
% Règim de tinença: Lloguer sobre el total d'habitatges 1991	35,87	35,77	37,92
% Règim de tinença: Altres sobre el total d'habitatges 1991	3,15	2,53	1,90
Preu mitjà per m2. Obra nova. 1996	nd	264.361	nd
Preu mitjà per m2. Obra nova. 1997	nd	255.243	nd
Preu mitjà per m2. Obra nova. 1998	nd	276.355	nd
Preu mitjà per m2. Obra nova. 1999	nd	314.960	nd
Preu mitjà per m2. Obra nova. 2000	445.837	340.183	539.568
Comparació amb Barcelona del preu mitjà per m2. Obra nova. (Barcelona=100) 2000	100,00	76,30	121,02
Preu mitjà per m2. Habitatges 2ª mà. 1996	214.826	186.571	193.495
Preu mitjà per m2. Habitatges 2ª mà. 1997	224.982	204.222	217.066
Preu mitjà per m2. Habitatges 2ª mà. 1998	246.440	224.710	238.950
Preu mitjà per m2. Habitatges 2ª mà. 1999	286.904	268.135	276.761
Preu mitjà per m2. Habitatges 2ª mà. 2000	343.063	314.345	331.306
Comparació amb Barcelona del preu mitjà per m2. 2ª mà (Barcelona=100) 2000	100,00	91,63	96,57
Preu lloguer d'habitatges. 1996	970	915	871
Preu lloguer d'habitatges. 1997	969	914	944
Preu lloguer d'habitatges. 1998	954	886	871
Preu lloguer d'habitatges. 1999	1.067	921	925
Preu lloguer d'habitatges. 2000	1.200	1.034	1.049
Comparació amb Barcelona del preu mitjà per m2. Lloguer (Barcelona=100) 2000	100,00	86,17	87,42
Valor de repercussió del sòl. 2000	157.789	137.888	145.153
Comparació amb Barcelona del Valor de repercussió del sòl (Barcelona=100) 2000	100,00	87,39	91,99
% Habitatges a partir de la 3ª planta que no tenen ascensor 1991	17,80	20,30	19,20

Carta de mesures contra la violència immobiliària i urbanística

(carta signada per centenars d'agents socials, entre ells el CSA Can Vies).

Somiar amb un pis en condicions adequades s'ha convertit en un malson per a un gran nombre d'habitants de Barcelona. Segons dades oficials, tan sols des de finals de 1997 fins a l'actualitat els preus dels habitatges han augmentat més del 150%, mentre que els ingressos nets salarials en els sectors amb conveni només ho han fet un 34,5%. L'endeutament mitjà de les llars va passar del 45% al 1990 a més del 60% al 2004. El preu mitjà dels lloguers a l'Àrea Metropolitana va pujar de 355 euros al 1999 a 617 euros al 2004. Al mateix temps, continua augmentant el nombre d'habitatges buits: segons el cens de 2001 només a la província de Barcelona la xifra superava els 300.000 (i ha continuat creixent amb uns índex excepcionals).

La conversió de l'habitatge en una pura mercaderia i en objecte d'especulació ha creat un cercle viciós de pressions, por i neguit que precaritzava les condicions de vida d'àmplies capes de la població. Cada vegada hi ha més persones que es veuen obligades a marxar de la ciutat i instal·lar-se a una distància de fins a 50 km perquè no troben un pis assequible. I cada vegada hi ha més persones obligades a jornades laborals extenuants en feines com més va més precaritzades per pagar la seva hipoteca o el seu lloguer. Però, tot i això, molts no hi arriben: tan sols al 2002 hi va haver 3.675 desnonaments a Barcelona.

El fet que la ciutat de Barcelona s'hagi convertit en les darreres dècades en una ciutat marca, on s'ha posat en funcionament un model que converteix el territori urbà en un factor productiu en si mateix, ha adobat el terreny per a la proliferació de la violència immobiliària i urbanística. Aquesta violència desencadenada pel "lliure mercat" i assistida per l'Administració amb els seus plans de transformació urbanística provoca una devastació del teixit urbà que produeix desplaçaments de població, desnonaments i el segrest de l'espai públic. Aquesta mena de neteja social i d'higienització de l'espai públic també està darrere de la campanya neoconservadora de civisme engegada per l'Ajuntament per desviar l'atenció sobre les disfuncionalitats del seu model de ciutat.

És en les zones urbanes en transformació (Ciutat Vella, Poble Nou, Sants...) on l'anomenat "mòbbing immobiliari" es cobra el major nombre de víctimes i on el major nombre de persones ha d'abandonar la seva llar a causa d'augmentos abusius de lloguer o simplement perquè el propietari vol especular amb els habitatges. Per altra banda, aquesta selva immobiliària ha generat formes d'organització veïnal que s'enfronten des de la Barcelona real al model Barcelona: una resistència àmpliament estesa a l'especulació i un no a cada pla urbanístic.

La urgència del problema de l'habitatge ha estat un banderí en els programes electorals de tots els partits que han ascendit al poder en els darrers anys. Tanmateix, les mesures anunciades pels actuals governs d'"esquerres" –com p.ex. les subvencions als propietaris per fomentar el lloguer dels pisos o els plans d'habitatge– estan lluny de complir la seva promesa de "garantir el dret a l'habitatge i a la ciutat", ja que no tenen en compte cap mesura de regulació del mercat.

Per tot l'exposat, exigim als partits de govern que deixin de vulnerar els preceptes de la Constitució espanyola (en concret l'art. 47 que els obliga a "promover las condiciones necesarias y establecer las normas pertinentes para hacer efectivo el derecho a una vivienda digna y adecuada, regulando la utilización del suelo de acuerdo con el interés general para impedir la especulación") i que compleixin els seus compromisos adquirits amb la firma de convenis internacionals de salvaguarda del dret a la ciutat.

Amb l'objectiu de fer efectius els esmentats drets a l'habitatge i a la ciutat exigim a la Generalitat i a l'Ajuntament que iniciïn els passos necessaris per a l'adopció de les mesures següents:

1. **Limitació del preu dels lloguers i els preus dels pisos**, per tal que no haguem de pagar mai més del 30% de la nostra renda pel lloguer o la hipoteca. En el cas de totes les persones els ingressos de les quals no superin els 1283 euros al mes (2,5 vegades el salari mínim interprofessional) el preu de lloguer o de la hipoteca no podrà superar mai el 20% dels ingressos disponibles (tal com ho estableix el programa Pla per al dret a l'habitatge de la Generalitat en algunes de les subcategories dels seus pisos de protecció).
2. **Moratòria dels PERIs i reformes urbanístiques**, fins que no s'hagi realitzat un estudi d'impacte social i mediambiental en cada una de les actuacions i fins que no s'hagin

elaborat mecanismes per garantir la participació real dels veïns en qualsevol decisió que afecti el seu entorn vital.

3. **Reforma de la Llei d'Arrendaments Urbans (LAU).** En concret, derogació de l'art. 9è del decret Boyer, que estableix la supressió de la pròrroga forçosa, així com de l'apartat 1 de l'art. 9è de la LAU de 1994, que estableix un màxim de cinc anys de vigència d'un contracte de lloguer. I inici d'un ampli procés de debat i consulta que haurà de portar a l'elaboració d'una nova LAU que faci efectiu el dret a l'habitatge.

D'altra banda, el dramatisme de la situació actual exigeix una solució immediata dels casos més extrems ocasionats per la violència urbanística i immobiliària. Per tant, mentre no s'hagin satisfet els tres punts anteriors, reclamem l'adopció de les següents

Mesures d'emergència

- Mesures que facin efectiva la transparència dels Registres de la Propietat; per exemple, l'obligació d'informar totes les parts implicades en la venda d'una finca o d'un pis i la publicació mensual o trimestral de les operacions de compra-venda realitzades en un mateix registre (i dividides per finques).
- La condició per a la concessió de subvencions per a la rehabilitació d'edificis d'una moratòria de cinc anys en els preus dels lloguers i d'una pujada ajustada estrictament a l'IPC a partir d'aquest termini.
- La penalització de la possessió d'immobles buits, sense utilitzar o abandonats (mitjançant l'augment de l'IBI, l'amenaça d'expropiació o la cessió forçosa).
- La despenalització de l'ocupació d'immobles abandonats, amb l'abolició de les penes de multa, presó i condemna a pagar les costes que actualment recull la llei.
- La revocació dels documents de propietat d'un immoble a partir dels cinc anys d'abandonament.
- La prohibició de venda de sòl públic.
- La tipificació de les pràctiques d'assetjament immobiliari (mobbing) com a vulneració del dret a l'habitatge i la seva sanció amb penes proporcionals a la importància d'aquest dret. En el cas de la participació en aquestes pràctiques de membres del Registre de la Propietat, funcionaris municipals o autonòmics, societats mixtes públic-privades i administradors de finques, una primera mesura hauria de ser la seva inhabilitació per a qualsevol d'aquests càrrecs públics.
- La intervenció de les institucions municipals i autonòmiques com a acusació pública en casos d'assetjament immobiliari denunciats per veïns com a mesura dissuasiva per contrarestar la impunitat amb què actuen empreses i particulars en aquest sector.

A causa de l'extrema gravetat de la situació i mentre no s'apliquin les mesures exigides en aquest document, els sotasignants fem una crida a emprendre accions de desobediència civil que visibilitzin la insostenibilitat de l'actual model i que generin xarxes de defensa, lluita i resistència contra la violència immobiliària.

Escrit en algun lloc de la selva immobiliària, setembre del 2005

Denúncies de les pràctiques de TMB

Us adjuntem un seguit d'enllaços a la revista Utopia dels treballadors de TB-TMB:

Número 39, pàgines centrals: Article sobre els sous dels caps de l'empresa
<http://www.cgtbus.com/docs/utopia/utopia39.pdf>

Número 54: Xifres del tancament de la cotxera de Lutxana.
<http://www.cgtbus.com/docs/utopia/54bis.pdf>

Número 58 i 60: Relacions entre TMB i SARBUS (empresa privada)
<http://www.cgtbus.com/docs/utopia/utopia58.pdf>
<http://www.cgtbus.com/docs/utopia/60.pdf>

Número 68: Perill de privatització del Bus turístic
<http://www.cgtbus.com/docs/utopia/68.pdf>

Número 69: Sous i Pensions del directius de TMB
<http://www.cgtbus.com/docs/utopia/69.pdf>